

Što Sveto pismo uči o ratu

Što Sveto pismo uči o ratu

PREDGOVOR

Sada smo već u dvadeset i prvom stoljeću. Svjetske prilike se brzo pogoršavaju. Ljudi u koje smo vjerovali, stvari koje smo upoznali i u kojima smo uživali, pa čak i uzimali zdravo za gotovo, nestaju. Mnogi u svijetu danas žive u stalnom strahu. Iz prve ruke vidimo da su svjetske napetosti na vrhuncu. Sukobi, ratovi i teroristički akti sada ispunjavaju naše naslove i vijesti. Svijet je uhvaćen u ludilo, koje je mnoge navelo da se boje za svoj opstanak. Istovremeno, u našoj zemlji i u drugim dijelovima svijeta pojavio se obnovljeni osjećaj patriotizma. Zbog tih uvjeta zemlje i njihovi ljudi udružuju se kako bi formirali nove saveze za koje se nekada smatralo da su isključeni. U tijeku je borba između navodnih sila dobra i zla. Došlo je do poziva na oružje, što je dovelo do nasilja za nasilje. Na pojedince se vrši veliki pritisak da se "pridruže borbi" pod svaku cijenu.

Čovječanstvo općenito ne traži pomoć od Boga, već se oslanja na vlastite metode za donošenje mira svijetu. U ovom kontekstu nalazimo Božje dijete suočeno s mnogim važnim odlukama. Što Sveto pismo uči o nasilju, ratu i ubijanju? Kako se Sveto pismo može koristiti kao osnova za vjerski prigovor savjesti protiv

rata u bilo kojem obliku? Nadamo se da će ova knjižica pomoći čitatelju s odgovorima na ova važna pitanja.

STAROZAVJETNI POGLED NA RAT

Bog se u Bibliji često opisuje ratobornim terminima - „gnjev Božji“ i „srdžba Božja“ - kao što je spomenuto u Brojevima 11:10,23. Nebeski Otac toliko se protivi svemu što je nečisto da će prije ili kasnije biti uništeno. On je poput „vatre koja spaljuje“, jer „Strašno je pasti u ruke Boga živoga.“ (Ponovljeni zakon 4:24; Hebrejima 10:31). „Moja je osveta i plaća.“ (Ponovljeni zakon 32:35). Sveto pismo nam također kaže da ne može gledati na grijeh: „Oči su ti prečiste da bi gledale na zlo; ne možeš podnijeti nepravdu.“ (Habakuk 1,13). Gospodin će suditi svom narodu i iskušavati one koji čine zlo u njegovim očima, jer je on „ljubomoran Bog“ i „čovjek rata“, koji ustaje da sudi narodima prema svom određenom vremenu. - Izlazak 20,5; 15,3

On je to učinio u svojim prošlim odnosima sa svijetom čovječanstva i provest će svoje planove i svrhe prema njihovim određenim ciljevima u budućnosti. On želi svu našu naklonost, povjerenje i povjerenje. Moramo shvatiti da je to za naše dobro i da nije sebičnost s njegove strane. Istovremeno, Božja ljubomora je pravedna i sigurno će grešniku donijeti pravednu kaznu. Pali čovjek gleda na Boga s gorčinom, ogorčenošću i sebičnošću, što proizlazi iz osude Adamovog grijeha.

Izraelski ratnici

Kad započinjemo našu raspravu o Božjem postupanju s izraelskim narodom, vidimo da im je naloženo da se prebroje po vojskama. „Jahve reče Mojsiju u šatoru sastanka u pustinji Sinajskoj, prvoga dana drugog mjeseca druge godine nakon što su Izraelci izašli iz Egipta. Reče: 'Popiši svu izraelsku zajednicu po njihovim rodovima i obiteljima, i zapiši svakoga poimenice, jednog po jednog. Ti i Aron prebrojite, prema njihovim redovima, sve muškarce u Izraelu koji imaju dvadeset godina i više i koji su sposobni služiti u vojsci.' - Brojevi 1:1-3

Izraelce su u njihovim borbama za osvajanje obećane zemlje često vodili ratnici. Jošua, „vojvoda vojske“ (Jošua 5:14), dobio je upute od anđela kako uništiti Jerihon. Uz zvuk truba i božansku intervenciju, gradski zidovi „srušili su se“ i bili su „potpuno uništeni“ (Jošua 6:1-21). Pogledajte i Samsonova iskustva. Prema Zakonu, Samson je bio ocijenjen kao vrlo vjeran Božji sluga. Njegova vjernost sastojala se u njegovoj odanosti božanskim zahtjevima, Božjoj stvari i Izraelu, Božjem savezničkom narodu. Izraelci, umjesto da surađuju sa Samsonom i zahtijevaju božansko vlasništvo nad zemljom Palestine i svrgavanje svih protivnika, nisu to učinili. Bojali su se Filistejaca i imali su malo vjere u Boga.

Bog je naučio svoj narod kako se boriti. David nam kaže: „Blagoslovljen Gospodin, Stijena moja, koji uči ruke moje ratu, i prste moje za boj, moja ljubav i moja tvrđava, moja visoka kula i moj osloboditelj, moj štit i

onaj u koga se utječem, koji pokorava moj narod pod mene.“ Psalam 144:1

Izrael će doći da se bori u mnogim ratovima. Bog ih je čak naučio kako se boriti. „Blagoslovljen Gospodin, Stijena moja, koji uči ruke moje ratu, i prste moje za boj.“ (Psalam 144:1) Poslao ih je u boj. „Gospodin reče Mojsiju: Osveti sinove Izraelove nad Midjancima! ... I Mojsije reče narodu: Naoružajte se za boj i neka idu protiv Midjanaca, ... Pošaljite u boj tisuću ljudi iz svakog plemena Izraelova. ... I pobiše kraljeve Midjana.“ Brojevi 31:1-8

Bog se bori za svoj narod

Bog se borio za svoj narod kada ih je progonio faraon, egipatski kralj, sa svojom vojskom konja i bojnih kola. „Kad se faraon približio, Izraelci podigoše oči i gle, Egipćani idu za njima; i jako se prestrašise. I Izraelci vapihu Jahvi. ... A Mojsije reče narodu: Ne bojte se! Stojte čvrsto i vidjet ćete izbavljenje koje će vam Jahve danas donijeti. Egipćane koje danas vidite više nikada nećete vidjeti. Jahve će se boriti za vas; samo trebate biti mirni.“ (Izlazak 14:10-14). Vode mora razdvojile su se Božjom snagom i izraelska vojska bila je izbavljena.

Vrijeme za svaku svrhu

Drugi skup stihova koje treba uzeti u obzir nalazi se u Propovjedniku 3:1,3,8: „Svemu ima svoje vrijeme i vrijeme svakoj namjeri pod nebom: ... Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i vrijeme izgradnje; ... Vrijeme ljubavi i vrijeme mržnje; vrijeme rata i

vrijeme mira.“ Mnogi ljudi koriste ove stihove kako bi opravdali ubijanje i odlazak u rat. Kada ovo detaljnije ispitamo, vidjet ćemo da Salomon piše zbog vlastitih brojnih iskustava i zapažanja. On iznosi poantu sa društvenog stajališta. Vidi ljude kako naporno rade kako bi stekli bogatstvo i mudro pita: Što radnici dobivaju od svog truda? Propovjednik 3:9

Salomon završava svoju raspravu riječima: „Boj se Boga i drži se njegovih zapovijedi, jer to je sva čovjekova dužnost. Jer Bog će svako djelo dovesti na sud, sa svakom tajnom stvari, bila ona dobra ili zla.“ Propovjednik 12:13,14

Bog ljubavi

Sada ćemo postaviti pitanje: „Ako je Bog Bog ljubavi, kao što nam Biblija govori; kako možemo razumjeti njegovu zapovijed djeci Izraelovoj da potpuno unište svoje neprijatelje?“

Odgovor na ovo pitanje je sljedeći: Moramo se sjetiti da je narod Izraelov Božji savezni narod „samo tebe poznajem od svih plemena na zemlji.“ (Amos 3:2). Strašni uvjeti postojali su u obećanoj zemlji Kanaanskoj kada ju je Izrael došao posjedovati. Filistejci, Amorejci i drugi, koji su naseljavali zemlju, bili su praktički divljaci, jer su se bavili svim oblicima idolopoklonstva, prinoseći ljudske žrtve u vezi sa svojim lažnim bogovima i religijom. Budući da su njihova zloća i izopačenost dosegli takav stupanj, Bog je, u svojoj mudrosti i pravednosti, vidio da bi bilo najbolje uništiti ih i u zemlju postaviti narod koji je, pod njegovim uputama, postigao visok stupanj civilizacije.

Kad su Židovi trebali ući u zemlju, Gospodin je s njima uspostavio sustav zakona s jamstvom da će biti kažnjeni ako budu neposlušni. Jedan od njih bio je: "Ne ubijaj." (Izlazak 20,13). Zloba, mržnja i gnjev pripadaju ubilačkom duhu.

Činjenica da su djeca Izraelova Božji izabrani narod vrlo je jasno navedena u Bibliji. "Samo vas poznajem od svih plemena na zemlji." Pogledajte riječi iz Jeremije 13,11: "Jer kao što se pojas veže oko bokova, tako sam privezao k sebi sav narod Izraelov i sav narod Judin, govori Gospodin, da budu moj narod na moju slavu, hvalu i čast." On je "Bog svih plemena Izraelovih." (Jeremija 31,1). "Preko tebe... bit će blagoslovljena sva plemena na zemlji." Postanak 28,14

Izraelski susjedi stalno su ratovali protiv Izraela i ako bi Izrael poslušao Boga, on bi im pomogao. Ako bi neposlušali Boga, on bi dopustio da njihovi neprijatelji uspiju. Bog je preko proroka jasno dao do znanja Izraelu da je sadašnje vrijeme zla, mržnje, rata i siromaštva privremena situacija. Njegov je plan bio usmjeren na uklanjanje svakog ratovanja, mržnje, očaja i siromaštva. To će se dogoditi kada bude uspostavljeno njegovo kraljevstvo.

Dakle, vidimo da je Bog postupao sa svojim izabranim narodom na vrlo posebne načine, pod posebnim zakonima i okolnostima. Sjetimo se zapovijedi koju im je dao: "Ne ubij." Kako budemo dalje ulazili u našu raspravu, vidjet ćemo da prema Gospodinovim učenjima u Novom zavjetu, život treba cijeniti, a ne ugrožavati.

NOVOZAVJETNI POGLED NA RAT

Dok proučavamo Božja učenja u Novom zavjetu, uskoro će postati očito da se dogodila promjena. Nebeski Otac sada drugačije postupava s izraelskim narodom, a sve počinje s njegovim ljubljenim Sinom. Gospodin je napustio svoj nebeski dom i rodio se kao savršen čovjek. "U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Bog bijaše Riječ." (Ivan 1,1). "Riječ tijelom postade i nastani se među nama - i vidjesmo slavu njegovu - slavu kao Jedinorođenog od Oca - pun milosti i istine. ... Bio je u svijetu i svijet je po njemu postao, i svijet ga nije upoznao." „Dođe k svojim, ali ga njegovi ne primiše.“ (Ivan 1:14,10,11). Znamo da se „svoji“ odnosi na izraelski narod. Oni su ga odbacili u ispunjenju Svetog pisma: „Prezren je i odbačen od ljudi, čovjek boli.“ Izaija 53:3

Kad je Pilat upitao Židove, koji su se okupili na suđenju našeg Gospodina: „Što ću dakle učiniti s Isusom koji se zove Krist? Svi su mu rekli: 'Neka se raspne!'“ (Matej 27:22). Kao što čitamo na kraju izvještaja, Pilat je oprao ruke od te stvari ne nalazeći na njemu nikakvu krivnju. „Tada odgovori sav narod: 'Krv njegova na nas i na djecu našu!'“ Matej 27:25

Kroz cijelo Gospodinovo djelovanje, želio je pomoći Izraelu. „Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! Koliko sam puta htio skupiti djecu tvoju kao što kokoš skuplja piliće pod krila, i ne htjedoste! „Evo, vaša kuća vam se ostavlja pusta.“ (Luka 13:34,35). Ovo je dio Isusovog svjedočanstva. Zbog ovog odbacivanja jedinorođenog

Božjeg sina, Izrael nije uspio postići ono što je dugo tražio. Nastojali su postići trajne blagoslove i blagostanje pod Božjim vodstvom. „Što dakle? Izrael nije postigao ono što traži; ... (Kao što je pisano, Bog im je dao duh sna, oči da ne vide, i uši da ne čuju;) do današnjeg dana.“ Rimljanima 11:7,8

Primjeri koji nas mogu naučiti

Sada ponovno spominjemo, koristeći Sveto pismo, svrhu Božjeg starozavjetnog odnosa s Izraelom. „Braćo, ne bih htio da ne znate kako su svi naši očevi bili pod oblakom i svi su prošli kroz more; ... A to su nam bili primjeri da ne žudimo za zlim stvarima kao što su i oni žudjeli.“ (1. Korinćanima 10:1-6). Iz ovog zapisa imamo ova upozorenja, a s njima i priliku da iz njih učimo kako bismo mogli dati sve od sebe da služimo Bogu. Prirodni Izrael nikada nije bio bezuvjetni nasljednik bilo kojeg dijela obećanja danog Abrahamu - "U tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji." (Postanak 12:3). Također nisu bili nasljednici kao narod duhovnog dijela obećanja, koji je glavni ili glavni dio. Kad je Bog sklopio savez s Izraelom, shvaćanje je bilo da će, ako budu čuvali Zakon, imati vječni život. To bi im tada omogućilo da naslijede privilegiju blagoslova svih plemena na zemlji - svih ljudi.

Nasljednici Božjih obećanja

Riječi apostola Petra: „Obećanje je vama i vašoj djeci“ (Djela 2,39) u potpunom su skladu sa svim Gospodinovim postupcima s Izraelom i s njegovim savezom s njima kao djecom svoga sluge Abrahama. Oni su još uvijek imali ovu nadu u Isusovo vrijeme, kao

što je Pavao rekao: „Ovo je obećanje kojemu se dvanaest naših plemena nadaju vidjeti ispunjeno dok usrdno služe Bogu dan i noć.“ (Djela 26,7). Kada se pokazalo da Izraelci nisu dostojni postati nasljednici Abrahamovog saveza, bili su odlomljeni, a pogani su cijepljeni da zauzmu njihova mjesta. Ti pogani, sada kao pojedinci, mogli su postati sudionici „korijena i roda masline“ (Rimljanima 11,17). Samo oni koji su prihvatili Krista postali su „baštinici po obećanju“, kao članovi duhovnog potomstva. (Galaćanima 3,29). To je, kao što smo objasnili, rezultat nevjernosti Izraela. „Kamen koji su graditelji odbacili, on je sada postao zaglavni kamen... da će vam se uzeti Kraljevstvo Božje i dati narodu koji će donositi pravi plod.“ (Matej 21:42,43). Budući da Izrael nije bio spreman da ga Bog koristi u blagoslovu drugih naroda, njihova tipska pravednost je prestala, a obećanje kraljevstva prestalo je biti njihovo. Bilo je „dano narodu“, duhovnom Izraelu, „svetom narodu, narodu stečenom svojim imenom.“ (1. Petrova 2:9). Rečeno nam je da je ovaj narod odvojen i različit od svih ostalih i da je sabran iz svih naroda na zemlji. Ovaj narod će uključivati robove i slobodne, jer je zaista pozvao „narod u svoje ime.“ (Djela apostolska 15:14). Pogledajte i ove stihove koji dodatno ilustriraju ovu točku. „U njegovo će se ime uzdati pogani.“ (Matej 12:21). „Neka se od bezakonja makne svaki koji imenuje ime Kristovo.“ (2. Timoteju 2:19). „Ako tko hoće za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi.“ (Luka 9,23). „Navješćujte slavu onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo.“ (1. Petrova 2,9). „Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.“ Otkrivenje 2,10

Odbacivanje nasilja i rata

Naš Gospodin Isus Krist zasigurno je ključ promjene u učenjima koja su iznesena u Novom zavjetu. Isus je odbacio koncepte nasilja i ratovanja koji su postali poznati i prihvaćeni u svijetu. Svojim učenjima i svojim primjerom pružio nam je način da upoznamo Očevu volju. „Novu vam zapovijed dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, da i vi ljubite jedni druge. Po tome će svi znati da ste moji učenici: ako imate ljubavi jedni prema drugima.“ (Ivan 13,34.35). Ovo je viša zapovijed, viši zakon, od onog koji je dan Židovima pod Savezom Zakona. Mi smo pod zakonom u Kristu Isusu. Ovaj zakon u Kristu je zakon našeg saveza i zakon ljubavi. Naša Glava ga daje svima onima koji su ušli u Kristovu školu i koji se nadaju postati članovima crkvene klase. Ljubiti jedni druge znači voljeti svoje bližnje, svoju braću i našeg Nebeskog Oca. To čak podrazumijeva davanje svog vremena i talenata, žrtvovanje svega što imamo u službi Gospodinu. „Ako me ljubite, čuvajte moje zapovijedi.“ (Ivan 14,15). Moramo shvatiti da je ljubavna poslušnost ugodna Ocu i da se treba pokazivati ne samo pravdom, već i ljubavlju. Trebala bi nas voditi da slijedimo „zakon Duha života“. Rimljanima 8,2

Naš Gospodin je vodio primjerom; svojim je svakodnevnim životom pokazao što mu je doista u srcu. To je istinsko držanje zakona, pravednost zakona o kojoj Pavao piše u svojoj poslanici Rimljanima. Želimo hoditi stopama našeg Gospodina i imati svoje umove u skladu s duhom Boga Oca. Bog želi da su namjere našeg srca ispravne i da što više kontroliramo

tijelo. Želimo se potpuno predati božanskoj volji, predati svoje živote Gospodinu i ne težiti slabostima tijela. Također želimo biti skloni učenju, učiti od njega i zauzvrat učiti više o Ocu. „Otac moj me naučio“, kaže u Ivanu 8,28. „Ako ostanete u mojoj riječi, moji ste učenici; i upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.“ Ivan 8,31.32

Nasilje zbog grijeha rašireno je u današnjem svijetu. Postoji u mnogim oblicima i uključuje mnoge kulture. Sotona, autor grijeha, ide svijetom „kao ričući lav... tražeći koga da proždere.“ (1. Petrova 5,8). On je „bog ovoga svijeta“ i „zaslijepio je pameti nevjernicima.“ (2. Korinćanima 4,4). Zbog tog utjecaja nasilje je postalo norma. To može biti u obliku svakodnevnih problema sa susjedima, problema u školama ili na radnom mjestu, pa čak i u sukobima koji uključuju narode. Znamo da je to suprotno učenjima našeg Gospodina. Sveto pismo pokazuje da je naš Gospodin odbacio nasilje i osobnu upotrebu sile za rješavanje sporova. U Mateju 26,51-53, Isus je ispravio Petra jer je izvukao mač protiv slugu Velikog svećenika, što je rezultiralo ozljedom jednog od njih. Isus je znao da ga moraju dragovoljno uhvatiti. Rekao je svojim učenicima: „Vratite mač.“

Nikada više ne čujemo da su učenici koristili silu ili nasilje u službi Gospodinu. Mogao je pozvati u službu „legije anđela“, ali to nije učinio. Nije bio spreman koristiti božansku moć za svoju osobnu utjehu. Isus nikada nije molio za izbjavljenje od svojih nevolja, već je radosno ustrajao kao dio svoje žrtve. I mi bismo trebali činiti isto u vlastitom životu. Trebali bismo

odložiti vlastitu volju i provoditi Božju volju pod svaku cijenu. „Neka u vama bude ista misao kao i u Kristu Isusu.“ Filipljanima 2:5

Novi stav prema neprijateljima

Naš Gospodin je također propovijedao o novom stavu prema našim neprijateljima. „Kažem vam: ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze i molite za one koji vas vrijeđaju i progone.“ (Matej 5:44). U početku bismo mogli reći da je ovo visok standard kojemu se treba pridržavati, i bili bismo u pravu. Ova vrsta ljubavi nadilazi ljubav prema bližnjemu. Rečeno je da je lako voljeti one koji nas vole. Ali voljeti svoje neprijatelje zahtijeva da imamo veliko srce, kako se kaže, i da budemo velikodušni prema svima njima. To podrazumijeva stanje srca, toliko puno ljubavi da čak ni neprijatelj ne bi mogao pobuditi u našim srcima zle namjere. To ne bi imalo mjesta za djela odmazde ili mržnje. To ne znači da volimo zlo ili nepravdu ili da imamo ikakvu ulogu u tome. Protivimo se onima koji tlače slabe i bespomoćne. Način razmišljanja današnjeg svijeta uključuje činjenje zla drugima kako bismo spasili sebe i služili sebičnim interesima. Trebamo "mrziti zlo i ljubiti dobro" (Amos 5,15). Za vjerne sljedbenike Gospodinovih stopa sve je ovo vrlo važno. Ovo je primjer primjene naše vjere u praksi. To je način da pokažemo da "ljubimo" Gospodina svim srcem svojim. (Matej 22,37). Također se sjećamo da će oni koji griješe i čine zlo u Božjim očima imati svoju plaću. 1. Korinćanima 3:8

Životna načela

Naš Gospodin Isus naučio nas je životnim načelima koja su karakterizirana krotkošću i mirotvorstvom. „Blago siromašnima duhom... Blago onima koji tuguju... Blago krotkima... Blago onima koji gladuju i žedaju za pravednošću... Blago milosrdnima... Blago čistima srcem: oni će Boga vidjeti. Blago mirotvorcima: oni će se zvati sinovima Božjim.“ (Matej 5:1-12). Naš Gospodin izgovorio je ove riječi u svojoj Propovijedi na gori kako bi poučio svoje učenike, a time i nas. Trebamo biti podložni njegovoj volji i lako poučljivi. Želi da prakticiramo samokontrolu, da budemo blagi, da se ne damo lako izazvati ili razdražiti. Želi da prakticiramo milosrđe i pravi oprost za neljubazna djela drugih. Nećemo uvijek imati savršeno ponašanje, ali želimo imati savršenu namjeru. Trebali bismo biti mirotvorci, ljubitelji mira i koristiti prilike da pomognemo drugima. Gospodnji narod treba suosjećati sa svima i ne pridružiti se nikome u zaraćenom svijetu.

Čistoća srca prema Bogu pokazuje se u miroljubivim željama i nastojanjima da se promiče mir u drugima. To je posebno istinito u ovom vremenu u kojem živimo, u sadašnjem zlom svijetu. Istina je da tama mrzi svjetlo, a neprijatelji pravednosti mrzit će i progoniti one koji žele živjeti život ugodan Ocu. Gospodin traži one koji su toliko vjerni načelima pravednosti da će ih i primjenjivati. To treba činiti čak i prema svojim neprijateljima kada ih progone. „Blago vama kad vas pogrde i progone i lažno slažu protiv vas sve vrste zlobnih riječi - mene radi. Radujte se... jer velika je plaća vaša na nebesima!“ (Matej 5:11,12). Također

čitamo u 1. Petrovoj 4:16: „Ako tko trpi kao kršćanin, neka se ne stidi, nego neka slavi Boga.“ Naš Gospodin nam daje dodatno jamstvo kada nam kaže: „U svijetu ćete imati nevolju, ali budite hrabri: ja sam pobijedio svijet!“ Ivan 16:33

ODGOVORNOSTI UČENJA NOVOG ZAVJETA

Trebamo biti putnici i stranci na zemlji. To znači da smo odgovorni Božjim zakonima, a ne ljudskim. Pogledajte opomenu koju smo dobili u vezi s tim. „Vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod stečen da naviještate slavu onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo... Ljubljeni, molim vas, kao strance i putnike, klonite se tjelesnih požuda koje vojuju protiv duše; neka vaš život bude čist.“ (1. Petrova 2,9-11). Trebamo se pokoravati ljudskim zakonima kada nisu u sukobu s Božjim zakonima.

Svi znamo da Nebeski Otac smatra poslušnost svojoj volji vrlo važnom stvari. To su nam pokazale sve lekcije koje su nam predstavljene u vezi s izraelskim narodom. Naš Gospodin nas je također naučio lekciju o tome kada je rekao: „Dajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.“ (Matej 22:21).

Istraživači Biblije tvrde da imaju državljanstvo na nebu i da se, dajući svoju poslušnost Nebeskom Gospodinu, u određenoj mjeri odriču svoje poslušnosti zemaljskim kraljevima - vladama. Bilo kakva zakletva vjernosti bilo kojoj zemaljskoj vlasti ne zahtijeva se od stranaca ili stranaca, a Istraživači Biblije joj se protive, ne zato što

se protive zakonu i redu ili ne žele biti regulirani vladom pod kojom žive, već zato što su već dali odanost višoj sili - Nebeskom Gospodinu. Za njih su njegove riječi, njegove zapovijedi itd. najvažnije - Ljubljeni, molim vas. Moramo biti poslušni zakonima, možemo tražiti zaštitu pod zakonima, ali nismo prisiljeni boriti se protiv našeg Kralja. Rečeno nam je da se "pokoravamo svakoj odredbi" (1. Petrova 2:13), osim kada bi se prekršila naša savjest i Božji zakoni. Apostol Pavao ističe pravdu kao razmatranje za iskazivanje časti, poštovanja i služenja onima kojima čast pripada.

Trebali bismo vjerovati da Nebeski Otac sve čini prema svojim planovima i namjerama. On posebno gleda na to kako živimo prema učenjima koja nam je otkrio njegov dragi Sin, što se pokazuje u našem svakodnevnom životu. „Oganj [onoga dana] iskušat će djelo svakoga kakvo je.“ (1. Korinćanima 8,13). Ovaj „oganj“ će otkriti kakav smo karakter razvili tijekom svojih života. Naša vjera treba biti izgrađena na dragocjenim Božjim obećanjima koja su, kako nam je rečeno, zlato, srebro i drago kamenje. Ne smijemo graditi nepravilno s drugim materijalima koji ne izdrže ovaj test vatrom. Apostol nam kaže da će sve što je izgrađeno prema zemaljskim metodama i tradicijama biti uništeno. Nebeski Otac dopušta svim narodima da se zavaravaju misleći da mogu riješiti sve svjetske probleme. Vidjeli smo da mir nikada nije bio dugotrajan, novi sukobi nastaju iznenada. Ovi događaji nasilja i rata pomažu u pripremi svijeta čovječanstva za Božje kraljevstvo vječnog mira. Po uvjetima u ovom sadašnjem zlom svijetu vidimo da je čovječanstvo daleko od duha Kristova. „Ako tko nema Duha

Kristova, nije Kristov.“ (Rimljanima 8,9). Trebali bismo shvatiti da je ovo vrlo važno načelo.

Gospodnji narod treba se sjetiti posebnih uputa koje im je dao njihov gospodar da budu mirotvorci. Stoga, „Težimo za mirom sa svim ljudima i za svetošću bez koje nitko neće vidjeti Gospodina.“ Hebrejima 12,14

ZAKLJUČNE MISLI

Novi zavjet uči da je Isus odbacio koncepte nasilja i rata. Poučavao nas je primjerom i uspostavljanjem zapovijedi „ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim“ i „ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.“ (Matej 22,37-39). Ovaj novi stav prema našim neprijateljima odbacuje upotrebu sile i ubijanja. Ovakav karakter temelji se na načelima ljubavi i mirotvorstva.

Uskoro će se ispuniti stih iz Svetog pisma: „On zaustavlja ratove“, kako je prorekao David. (Psalam 46,9). Metoda za postizanje ovoga otkrivena je u Miheju 4:3: „Prekovat će mačeve svoje u plugove, a koplja svoja u srpove; narod neće dizati mača na narod, niti će se više učiti ratovati.“ Svi ljudi na zemlji jednog će dana spoznati vječni mir i tada će moći živjeti u skladu na obnovljenoj, savršenoj zemlji zauvijek.

Vjerski prigovor savjesti na rat u bilo kojem obliku svakako ima snažnu biblijsku osnovu. Zauzimanje stava kao prigovarač savjesti individualna je stvar i treba se temeljiti na osobnom proučavanju i molitvi. Neka vas Nebeski Otac vodi i usmjerava dok razmišljate o ovoj vrlo ozbiljnoj stvari u svom životu.

Uzdajte se u njega u svemu, jer on „te nikada neće ostaviti niti zaboraviti.“ Hebrejima 13:5